

de kinderrechters met deze vereniging samengewerkt³⁾).

Trouwens, ook op andere wijze wordt getracht de bezwaren van de geïsoleerde heropvoeding in internaten ver van huis te onder-
vangen door een tussenstation op de weg naar huis te bouwen: de
zgn. tehuizen voor halve vrijheid, waarvoor De Jongh de grote
ijveraar was. Kleine tehuizen voor jongens en meisjes in de stad,
van waaruit zij de school kunnen bezoeken en naar hun werk kun-
nen gaan, doch waar zij 's avonds weer terugkeren, om de aan-
passing naar het leven in de maatschappij geleidelijker te laten ver-
lopen.

In deze periode van opkomende nieuwe initiatieven enerzijds en
druk van bezuiniging en de opkomende werkloosheid met desa-
streuze gevolgen anderzijds nam *Overwater* de wacht over van
De Bie. Hij is van 1932 tot 1947 hier kinderrechter geweest. In 1947
heeft hij zijn memoires gepubliceerd, 'Kinderrechtspraak en Kin-
derbescherming' getiteld. Hij is zijn loopbaan bij de reclassering
begonnen, was daarna secretaris van de Voogdijraad in Amsterdam
en werd toen, als specialist op het gebied van de kinderbescer-
ming, tot rechter benoemd. Met hart en ziel heeft hij zich aan deze
taak gewijd. Hij was een gevoelig man, wat kwetsbaar daardoor,
wist het evenwicht te bewaren tussen extreme meningen, ging be-
dachtzaam met veel gevoel voor nuances te werk. Hij koos dan
ook nauwelijks partij in de strijdvraag: uitvoering van de onder-
toezichtstelling al of niet bij de kinderrechter. Typisch voor hem
zijn de slotwoorden van het hoofdstuk 'ondertoezichtstelling' van
zijn boek. Denkbaar is volgens hem, dat gereorganiseerde voogdij-
raden de leiding zouden overnemen, 'Maar het zal met een bloe-
dend hart zijn, dat de 100 % kinderrechters dit offer zullen bren-
gen, want zij zullen zich gevoelen als een ouder, die een dierbaar
kind heeft verloren. En dan zal de tijd leren of de nieuwe regeling
winst of verlies zal brengen'.

Het aantal ondertoezichtstellingen bleef toenemen. *Overwater*
noemde het wetsartikel, dat ondertoezichtstelling mogelijk maakt,
de toverformule. Het werk met de gezinsvoogdijpupillen bleef de
hoofdtak van de kinderrechters. In het kinderstrafrecht werden
minder ingrijpende straffen uitgedeeld omdat meer met de soepeler
maatregel van ondertoezichtstelling, waar het behandelingsplan
zich beter aan de behoeften kan aanpassen, werd afgedaan. Het
aantal tuchtscholen, aanvankelijk vijf, werd teruggebracht tot drie.